U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Petra Průchy a JUDr. Jana Rutsche v právní věci žalobce: **J. P.**, proti žalovanému: **Magistrát města Kladna**, se sídlem Starosty Pavla 44, Kladno, o přezkoumání rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 9. 2003, č. j. Výst. 2688/2003-Ka-330, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 1. 2012, č. j. 8 Ca 119/2008 - 170,

t a k t o:

Soudci JUDr. Marie Turková, JUDr. Dagmar Nygrínová a JUDr. Jiří Palla **n e j s o u v y l o u č e n i** z projednávání a rozhodování v řízení o kasační stížnosti podané proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 1. 2012, č. j. 8 Ca 119/2008 - 170.

O d ů v o d n ě n í :

Žalobce (dále také „stěžovatel“) podal kasační stížnost proti shora citovanému usnesení Městského soudu v Praze. Nejvyšší správní soud obdržel tuto kasační stížnost dne 22. 2. 2012. Věc byla v souladu s rozvrhem práce přidělena k projednání 4. senátu Nejvyššího správního soudu ve složení: JUDr. Marie Turková, JUDr. Dagmar Nygrínová a JUDr. Jiří Palla.

O této skutečnosti byl žalobce informován přípisem ze dne 27. 2. 2012 nazvaným „Informace o probíhajícím řízení“, který mu byl doručen dne 6. 3. 2012. Součástí tohoto přípisu bylo rovněž poučení o tom, v jaké lhůtě a z jakých důvodů může stěžovatel namítnout podjatost jmenovaných soudců Nejvyššího správního soudu ve smyslu § 8 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“).

Stěžovatel tak v zákonem stanovené lhůtě učinil a to přípisem ze dne 9. 3. 2012. Námitku podjatosti, která tvořila část tohoto podání, vznesl a odůvodnil následovně: „*Z výše uvedeného považuji JUDr. Dagmar Nygrínovou, JUDr. Marii Turkovou a JUDr. Jiřího Pallu, včetně všech soudů za podjaté, což odůvodňuji tím, že přesto, že žalobce veškerá podání zdůvodnil nezákonností, nesprávným úředním postupem, ani v jediném případě se nepodařilo řádně a zákonně věc vyřídit, což je důkazem, že je vždy zvolen postup, který neřeší danou problematiku, skutečný stav věci a vše je řešeno formálně, bez výsledku a zákonné nápravy věci a využívání pravomoci v daných případech. Správní orgány mají ověřeny postup soudů, a proto bez obav rozhodují nezákonně a protiprávně, což lze dokázat tím, že nebylo povoleno vůbec nic*

co zákony připouštějí, a pokud správní orgán nechce, tak neplatí co není zakázáno je dovoleno a platí „co nechceme, nepovolíme!“

Soudci, jejichž podjatost byla namítnuta - JUDr. Marie Turková, JUDr. Dagmar Nygrínová a JUDr. Jiří Palla, podali k námitce vyjádření shodného obsahu, v němž uvedli, že k této věci nemají žádný vztah, stejně jako k účastníkům řízení ani k jejich zástupcům. Žádnou z těchto osob osobně neznají a stěžovatele pak znají jen z úředního styku.

Podle ustanovení § 8 odst. 1 s. ř. s. jsou soudci vyloučeni z projednávání a rozhodnutí věci tehdy, jestliže se zřetelem na jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům je dán důvod pochybovat o jejich nepodjatosti. Důvodem vyloučení je tedy taková povaha subjektivního vztahu soudce k věci samé, k účastníkům či jejich zástupcům, která je natolik objektivizovatelná, že lze důvodně pochybovat o soudcově nepodjatosti.

Podle § 8 odst. 5 s. ř. s. musí být námitka podjatosti zdůvodněna a musí být uvedeny konkrétní skutečnosti, z nichž je dovozována.

Stěžovatel sice námitku podjatosti odůvodnil, ovšem konkrétní skutečnosti, pro něž by mohl být dán důvod pochybovat o nepodjatosti jmenovaných soudců pro jejich poměr k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům, neuvedl. Podjatost uvedených soudců totiž dovozoval pouze z toho, že se dosud nepodařilo řádně a zákonně věc vyřídit, přestože dle stěžovatele vše řádně dokladoval a zdůvodnil. Vyjádřil názor, že je vše řešeno formálně, bez výsledku a nápravy věci. Správní orgány pak dle něho se znalostí postupu soudů jednají nezákonně a protiprávně. Jednalo se tedy o tvrzení ryze obecné povahy, která se osob dotčených soudců a jejich poměru k věci, k účastníkům nebo k jejich zástupcům v dané věci vůbec netýkala. Stěžovatel vyjadřoval svým podáním spíše rozmrzelost z dlouhavého soudního řízení, které navíc neskončilo podle jeho představ. Konkrétní důvody podjatosti soudců, kterým byla věc dle rozvrhu práce přidělena k projednání, však nesdělil.

Na základě shora uvedeného proto Nejvyšší správní soud uzavírá, že soudci JUDr. Marie Turková, JUDr. Dagmar Nygrínová a JUDr. Jiří Palla nejsou vyloučeni z projednávání a rozhodování v řízení o kasační stížnosti podané stěžovatelem proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 24. 1. 2012, č. j. 8 Ca 119/2008 - 170 (§ 8 odst. 3 s. ř. s.).

Pokud pak stěžovatel vznesl také námitku podjatosti „všech soudů“, poukazuje Nejvyšší správní soud v prvé řadě v obecné rovině na judikatorní závěr usnesení tohoto soudu ze dne 18. 5. 2006, č. j. Nao 32/2005 - 24; dostupné na www.nssoud.cz; podle něhož je-li účastníkem vznesena námitka podjatosti soudců určitého soudu a přitom je již zřejmé, kterému soudci (soudcům) je či bude věc přidělena, je účelné se zabývat otázkou podjatosti jiných než těchto soudců jen za předpokladu, že u nich bude shledán důvod k vyloučení. V případě, že tomu tak není a že tedy nic nebrání tomu, aby soudci, jimž věc byla či bude přidělena, ji vyřizovali, postrádá zkoumání podjatosti dalších soudců daného soudu smysl, neboť vůbec není dán důvod ke změně okruhu soudců, kteří mají věc vyřizovat.

V přezkoumávané věci navíc stěžovatel nenamítal podjatost jiných než shora jmenovaných soudců Nejvyššího správního soudu, ale vznesl námitku podjatosti „všech soudů“. Institut námitky podjatosti soudu, ať už kteréhokoliv, však nejenže nezakotvuje s.

ř. s., ale nezná jej ani právní teorie. O uvedené námitce tedy nebyl Nejvyšší správní soud nejen povinen, ale ani zmocněn, rozhodovat.

P o u č e n í : Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3 s. ř. s. a contr.).

V Brně dne 3. května 2012

JUDr. Jaroslav Vlašín
předseda
senátu